

Åkerby skyddshem

Åkerby skyddshem för vanartiga pojkar startade sin verksamhet den 1 september 1912. Det var barnavårdslagstiftningen från 1902 som drivit fram tillkomsten av skyddshem i Sverige.

Örebro läns landsting beslutade att ett hem för pojkar skulle inrättas och ligga på landet nära en sjö. Detta för att pojkarna skulle arbeta i jordbruket och ha tillgång till bad under sommaren eftersom man ansåg att moralisk förkommenhet ofta sammanhängde med fysisk degeneration.

Åkerby utanför Nora inköptes och iordningsställdes så att skyddshemmet även kunde ha skolverksamhet för pojkarna. En föreståndare, en husmoder och en skollärare anställdes.

Åkerby skyddshem med dess förste föreståndare Titus Cerin, hans hustru Justina som anställdes som husmor och deras fyra döttrar samt övrig personal och de intagna pojkarna, 1918.

1938 tog staten över all skyddshemsverksamhet i landet. Staten kom att hyra hemmets byggnader och drev verksamheten fram till 1 juli 1947. Då upphörde skolhemsverksamheten och byggnaderna användes så småningom till semesterhem för länets husmödrar, kursgård och senare barnkoloni.

Arkivhandlingar efter Åkerby skyddshem finns i Regionarkivet och även i landsarkivet i Uppsala.

Text Eva Lundberg, 2016.